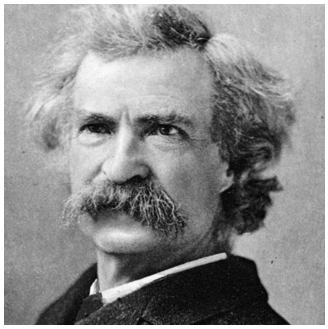

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

என் பால்ய ,பதின்ம வயதுகளில் மேனாட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபேர்ட் லூயி ஸ்டீவன்சனின் 'புதையல் தீவு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவேன். பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நூலினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழுக்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றினைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத்தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வெளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

---

1 / 9

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

அத்தியாயம் முப்பத்தி இரண்டு

பிலிப்ஸின் பண்ணைக்கு நான் சென்று சேர்ந்த போது, சூரிய வெளிச்சத்துடன் வெப்பம் அதிகமாக இருந்தது. ஞாயிற்றுக் கிழமை நாட்களின் தேவாலயம் போல அங்கே அனைத்தும் அசையாது அமைதியாக இருந்தது. பண்ணையாட்கள் தங்கள் வேலையில் மும்முரமாக இருந்தார்கள். வண்டுகளும், ஈக்கூட்டங்களும் காற்றில் மொய்த்து தொடர்ச்சியான ரீங்காரத்தை எழுப்பியது ஏதோ நீங்கள் இறந்து அங்கிருந்து அகன்று விட்டதைப் போன்றதொரு தனிமை உணர்வை உங்களுக்கு ஏற்படுத்தியது. மெல்லிய தென்றல் காற்று அங்கிருந்த இலைகளைத் தாலாட்டி அசைப்பது உங்களை மிகுந்த சோகத்தில் ஆழ்த்தும். ஏனெனில் இறந்து பல வருடங்கள் ஆன ஆவிகள் உங்களுடன் கிசுகிசுப்பாக ஏதோ ரகசியம் உங்களைப் பற்றி பேசுவது போன்று அது தோன்றும். பொதுவாக, அது போன்ற விஷயங்கள் நீங்கள் இறந்து இந்த பூவுலகை விட்டு தொலைந்தது போன்றதொரு மாய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வல்லமை மிக்கவை.

முழு இடமும் ஒன்று போலவே தென்படும் பஞ்சு உற்பத்தி செய்யும் ஒரு சிறிய பண்ணைதான் பிலிப்ஸுக்கு சொந்தமானது. இரண்டு ஏக்கர் பண்ணையை ஒரு கஜ அகலத்தில் உள்ள கம்பி வேலி சுற்றி வளைத்திருந்தது. பல வேறு நீளங்களில் காணப்படும் பீப்பாய்கள் போன்றே, அறுக்கப்பட்டிருந்த மரக் கட்டைகளைக் கொண்டு, விலங்குகள் ஏறிவர இயலாது மனிதர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடிய வெவ்வேறு நீள அகலங்களில் உள்ள ஏணிகள் போன்ற படிக்கட்டுகள் அமைத்திருந்தார்கள். வேலியைத் தாண்டி மனிதர்கள் உள்ளே வருவதற்காக மட்டும் அல்லாது, பெண்கள் அதைப் பயன்படுத்தி குதிரை மீது ஏறி அமரவும் ஏதுவாக அவை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. முன்பக்கத் தோட்டத்தில் அங்கங்கே சோகைபடிந்த புல் திட்டுகள் காணப்பட்டன. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பழைய கிழிந்த தொப்பி

2 / 9

போல வறெுமையாகவும், வழவழப்பாகவும் இருந்தன.

வளைளகைகார அமரிக்க மகள் வசிப்பதற்காக மரக்கட்டகைளால் கட்டப்பட்ட இரண்டடுக்கு மர வீடு ஒன்று அங்கே காணப்பட்டது. கோடரி போன்ற ஆயுதம் கொண்டு சதெுக்கப் பட்ட மரக்கட்டகைளை அடுக்கி, அதனிடையே ஏறப்டும் பிளவுகளை மண் அல்லது சுண்ணாம்புக் கலவை கொண்டு பூசி மழெுகி அந்த வீடு எழுப்பப்பட்டிருந்தது. பிளவுகளை அடைத்த மண் மீது ஏதோ ஒரு சமயத்தில் வளைளசை சாயம் அடித்திருக்க வணேடும். மறேகுரயிடப்பட்ட வழியின் மூலம் அந்த வீட்டுடன் இணைந்தாற்போல் இருந்த ஒரு பரிய அகலமான திறந்திருந்த சமயைல கட்டு அங்கிருந்தது. பரிய மரக்கட்டை பூகபைோக்கி ஒன்று அந்த சமயைலறயின் பின்பக்கமாக இருந்தது. அந்த பூகைக்கண்டுப் பகுதியின் இன்னொரு புறமாக மரக்கட்டகைளால் அமகை்கப்பட்ட மூன்று நீ க்ரோ அறகைள் இருந்தன. அத்துடன் பின்பக்க வலேியின் அருகே ஒரு கூடிசை தனித்து நின்றது தரிந்தது.

வீட்டின் கீ ழ்பக்கமாக இன்னொரு புறத்தில், சிறு சிறு வீடுகள் சிலவும், சாம்பலை நீ ரில் அலசி வடிகட்டி அதன் மூலம் சவுக்காரக் கட்டிகள் தயாரிக்கும் இயந்திரம், சிறு கூடிசகை்களளே சவுக்காரக் கட்டிகளைக் கொதிக்க வைக்க ஒரு பரிய அடுபிடிகலன் (கடெ்டில்) மற்றும் சமயலறகை் கதவினருகே உக்கார ஒரு நீ ண்ட இருக்கை இவற்றுடன் நீ ர் நிறந்த ஒரு வாளியுடன், பரங்கி காய் ஆகியவை காணப்பட்டன. அங்கே ஒரு நாய் சுரிய வளிசி சத்தில் அசந்தும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. மலேும் சில வடேட்டை நாய்கள் ஆங்காங்கே படுத்தும் உறங்கி கொண்டிருந்தன. வலேியின் ஓரு மலையில் மூன்றடுக்கு நிழல் தரும் மரம் ஒன்றும், இன்னொரு இடத்தில் அடர்ந்தும் புதர் போன்று வளர்ந்திருந்த திராட்சவைத்தல் கொடிகளும் இருந்தன. வலேிக்கு வளிபுறமாக ஒரு தோட்டமும் அதில் படர்ந்திருக்கும் தர்பூசணிக் கொடிகளும் தனெ்பட்டன. அந்தத் தோட்டத்திற்கும் பின்புறமாக பளுச்சுப் பொதி பண்ணையும் அதற்கும் பின்புறம் மரங்களடர்ந்த காடும் காணப்பட்டது.

வலேியசை்சுற்றி நடந்தும் சனெ்று பின்பக்கமாக இருந்த மரப்படிக்கட்டுகளாலான மதில் ஏணியின் மீ தும் ஏறி, சாம்பல் அடதை்தும் வதை்திருக்கும் இயந்திரம் பக்கமாக இறங்கி சமயைலறயை நோக்கி நடந்தனே். மிக அருகில் அங்கு நான் சலெ்லும் போதும், மலேும் கீ ழுமாக சுழலும் ராட்டயைின் மம்மம் என்ற ரீ ங்காரம் எனக்குக் கடேட்டது. உலகத்திலயேே மிகவும் தனிமயைுணரவகை் கொடுக்கும் சத்தம் அது என்பதால் நான் மாண்டு விட்டனோ என்று குடி நான் நினகை்கும்படி நரே்ந்தது.

நான் அப்படியே நடந்தும் கொண்டிருந்தனே். என் மனதில் கூறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இல்லை. ஆயினும் தவேபை்படும் சமயங்களில், சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்த வார்த்தகைள் என் வாயிலிருந்தும் வளிபடும்படியாக இயற்கையின் அருள்நலம் எனக்குத் துணை நிற்கும் என்றும் நான் மூழுமையாக நம்பினனே். அதை நான் உண்மையாகப் பயன்படுத்தினால், அந்த அருள்நலம் எனக்குச் சரியான வார்த்தகைளகை் கொடுத்தும் பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னகை் காத்தும் நிற்பதை நான் பலமுறை கவனித்திருக்கிறனே்.

சமயைலறயை நோக்கி பாதிதூரம்தான் நான் நடந்திரும்பனே். அதற்குள்ளாகவே, ஒன்றன் பின்னால் மற்றொன்றும் என அனதை்தும் வடேட்டை நாய்களும் என்னதை் தூரத்த

ஆரம்பித்தன. இரந்தாலும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதமாகத் திரும்பி தரையமாக நான் அசையாமல் நின்றனே். கால் நிமிட நரேத்திற்கு ளாகவே எப்படி ஓர சத்தம் போட்ட கலாட்டா செய்தன அவகைள் என்ற நினைக்கிறீ ர்கள்! ஓர சக்கரத்தின் ஆரக்கால்கள் போன்ற நாய்கள் மற்றிலுமாக என்னைச் சழ்ந்த கொள்ள நான் நடவில் திகைத்த நின்றனே். தங்களின் கழுத்தையும், மக்கையும் என் பக்கமாக நீ ட்டி கொண்ட பதினைந்த நாய்கள் என்னை வட்டமிட்டவாறே நகரவிடாமல் தடுத்தக் கொண்டிருந்தன. கரதைத்தக் கொண்டே ஊளையிட்டவாற என் பக்கமாக நரெங்கி வந்த கொண்டிருந்தன. வலேியின் மலேிருந்த கதித்தும், இன்னும் அங்கள்ள மலகைளிலிருந்தும் கட அவை பாய்ந்தோடி வந்த கொண்டிருந்தன.

ராட்டையில் சுழலும் கம்பி ஒன்றகை் கையிலநே்தியவாறே சமையலறையிலிருந்த ஓர நீ க்ரோ பணை் "அந்தப் பக்கம் போங்கள். டகைர்! போங்க அனவைரும்! இங்கிருந்த உங்க இடத்திற்கும் போய்ச் சரேங்கள்!" என்ற கத்தியவாறே வளியே ஓடி வந்தாள். ஓர நாயல லசோக அடித்த அத பானே்றே இன்னொன்றையும் அடித்த அவர்கள் ஊளையிடவுதை நிறுத்த அவள் சொன்னாள். மற்றவகைள் பசோமல அவர்கள் இடம் சனை்ற மீ ண்டும் ஓய்வ எடக்க ஆரம்பித்தன. ஆனால், அடுத்த நொடியே, அவற்றில் பாதிக்கும் மறே்பட்ட நாய்கள் வாலை ஆட்டிக் கொண்ட என் பக்கமாக வந்த தோழமகை்க அடிப்போட்டன. கண்டிப்பாக வடே்டை நாய்களிடம் எந்தக் இழிபுத்தியும் இல்லை.

ஓர நீ க்ரோ சிறுமியும், இரண்ட நீ க்ரோ சிறுவர்களும் நீ க்ரோ பணை்ணின் பின்பறமாக வந்த நின்றனர். அவர்கள் மவரும் நீ ண்ட தொங்கும் லினன் மலே் சட்டை தவிர வறேை எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. அவர்களின் தாயின் நீ ண்ட அங்கியபை் பிடித்தும்த தொங்கிக் கொண்ட, அவளின் பின்பறத்திலிருந்த எப்பாேதும் அவர்களுக்கு இரப்பதை போலவமே மிகுந்த வடெ்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் என்னை எட்டிப் பார்த்தக் கொண்டிருந்தார்கள். ஓர வளெ்ளகை்காரப் பணை்மணி உள்ளிருந்த அப்போத ஓடி வந்தாள். அந்த அம்மாளுக்கு ஓர நாற்பத்தயைந்த அல்லத ஐம்பத வயத இருக்கலாம். தலயைில் தொப்பி அணியாத, கயைில் ராட்டைகை்கான கம்பியை வதை்திருந்தாள். அவளின் சிறிய வளெ்ளகை்காரக் கழுந்தகைளும் அவளபை் பின்தொடர்ந்த வந்தனர். நீ க்ரோ கழுந்தகைள் சயெ்த மாதிரியமே அவர்களும் சயெ்த கொண்டிருந்தார்கள். அதிகமாக பன்னகை படுத்தபடியே இருந்த அந்தப் பணை்மணி சந்தோசம் தாளாத, நரோக நிற்கக் கூட மடியாத தவித்தாள். பின்னர் கறினாள்:

"ஆஹா! கடசையிாக, அத நீ தான். நீ தானே?"

ஓர நொடி கூடச் சிந்திக்காத நான் பதிலிறுத்தனே், " ஆம் மடேம."

ஆனந்தத்தில் அவள் என்னை இழுத்த இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டாள். பிறக, எனத இர கைகளையும் கடெ்டியாகப் பிடித்த கலுக்கிக் கொண்டே இருந்தாள். அவளின் இர கண்களிலும் கண்ணீ ர் ஆறாகப் பரெுகி கன்னங்களில் வழிந்தோடியத. என்னைக் கட்டி பிடித்தும், கைகளகை் கலுக்கியும் அவளுக்கு பாேதும் என்ற தோன்றவயேில்லை பாேலும்! கீ ழ் வரும்மாற கறிக் கொண்டே சனை்றாள்:

"நான் நினைத்தத பாேல உன் அம்மாவின் சாயலை நீ அதிகம் பறெவில்லை. அதலெ்லாம் எனக்கும் பரிதில்லை. கடவுள் பணை்ணியத்தில் நான் உன்னைக் காண்பதில் மிகுந்த மகிழ்சி அடகைிறனே். அன்பும் சிறுவனே! உன்னை அப்படியே பிடித்த விழுங்கி

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

விடவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. குழந்தைகளா! இது யார் தெரிகிறதா? உங்களின் பிரியமான பையன் டாம். அவனுக்கு ஒரு ஹாய் சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்."

ஆனால் வாத்து போல அவர்கள் தலையை இன்னும் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டு குழப்பத்துடன் அவள் பின்னால் இன்னமும் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவள் தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தாள்:

"லிஸி! விரைவாகச் சென்று அவனுக்கு காலை உணவு உடனே கொண்டு வா. அல்லது காலை உணவை நீ படகிலேயே உண்டுவிட்டாயா, என்ன?"

நான் படகிலேயே உண்டுவிட்டேன் என்று பதில் கூறினேன். எனவே என் கையைப் பிடித்தவாறு, குழந்தைகள் பின்னால் ஓடி வர வீட்டின் உள்புறமாக அவள் கூட்டிச் சென்றாள். பிளவுற்ற கீழ் பக்கம் உள்ள ஒரு இருக்கையில் என்னை அமரத்தி வைத்தாள்.. என் முன்பக்கமாக ஒரு சிறு முக்காலியில் அவள் அமர்ந்து கொண்டு எனது இரு கைகளையும் பிடித்தவாறே கேட்டாள்:

"இப்போது உன்னை என்னால் நன்கு பார்க்க முடிகிறது. கடவுளே! இத்தனை வருடங்களில் உன்னைக் காண நான் எத்தனை ஆவலுடன் இருந்திருப்பேன் தெரியுமா! இப்போது அந்த நாளும் வந்து சேர்ந்தது. கடந்த சில தினங்களாகவே நீ வருவாய் என நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எது உன்னை தடை செய்தது? நீ வந்த படகு கரை தட்டிவிட்டதா?

"ஆமாம் மேடம்! அது ...."

"மேடம் என்று சொல்லாதே! சேல்லி சித்தி என்று அழை. படகு எங்கே கரை தட்டியது?

படகு மேல்பக்கமாக வந்ததா அல்லது நதியின் கீழ்பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாத போது , இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் , சில கூர்மையான உள்ளுணர்வுகள் எனக்குள் இருந்தன. அந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பயன்படுத்தி நான் வந்த படகு நியூ ஆர்லியன்ஸ் திசையிலிருந்து மேல் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற யோசித்தேன். ஆனால் அந்த வழியில் உள்ள மணல்திட்டுகளின் பெயர்கள் எனக்குச் சரியாக கூறத் தெரியாது. ஏதேனும் ஒரு பெயரை உருவாக்கிச் சொல்லவேண்டும் அல்லது அதை மறந்து விட்டது போல நடிக்க வேண்டும்.. அதனால் படகு கரை தட்டிப் போனது என்று கூற வேண்டும். ஆனால் எனக்கு வேறு ஒரு யோசனை உதித்தது. அதை நான் அங்கே பயன்படுத்தினேன்.

"நல்லது. படகு கரை தட்டியதில் ஒரு பிரச்னையும் இல்லை. அது எங்களைக் கொஞ்சமாத்தான் தடை செய்தது. ஆனால் படகினுள்ளே இருந்த இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி பழுதாகி வெடித்து விட்டது."

"அட ஆண்டவா! யாருக்கேனும் காயம் பட்டுவிட்டதா?"

"இல்லை மேடம். ஒரு நீக்ரோ மட்டும் அதில் கொல்லப்பட்டான்."

5 / 9

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

"நல்லது. அதிர்ஷ்டம்தான். சில சமயங்களில் மக்கள் அதிகமாக அடிபட்டுவிடுவார்கள். இரண்டு வருடங்கள் முன்பு கிறிஸ்துமஸ் சமயத்தில் உன் சித்தப்பா சைலஸ் லேடி ராக் என்ற பெயருடைய ஒரு பழைய நீராவிப் படகில் நியூ ஆர்லியன்ஸ் நகரிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தார். இதே போல் அங்குள்ள இயந்திரத்தின் சிலிண்டர் வெடித்து ஒரு பயணி ஊனமாகி விட்டார். அதன் பின் அவர் இறந்து விட்டார் என்று கூட நினைக்கிறேன். அவர் ஒரு பாப்டிஸம் கொள்கையாளர். அவருக்குத் தெரிந்த ஒரு குடும்பம் உனது சித்தப்பா சைலசுக்கும் தெரிந்ததால் நல்லதாகப் போயிற்று. ஆம். இப்போது எனக்கு ஞாபகம் வந்து விட்டது. அவர் இறந்துதான் போய்விட்டார். காலின் புண்கள் அழுகிப் போன நிலையில் அதை வெட்டி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த முயற்சியில் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது போயிற்று. ஆம். அது சீழ் பிடித்து அழுகிப் போன காயம்தான். அதுதான். அவரின் உடல் முழுக்க நீலம் பாரித்துவிட்டாலும் தான் கடவுளால் கீர்த்தியுடன் உயிர் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர் மரித்துப் போனார். அந்தக் காட்சி பார்க்க ரொம்ப பரிதாபமாக இருந்தது என்று எல்லோரும் கூறுவார்கள்."

“உன்னைக் கூட்டிவர என்று உனது சித்தப்பா ஒவ்வொரு நாளும் ஊருக்குள் சென்று பார்த்துவிட்டு வருவார். இப்போது கூட அதற்குத்தான் சென்றிருக்கிறார். அவர் சென்று ஒரு மணி நேரத்திற்கும் கொஞ்சம் அதிகம் ஆகி இருக்கும். எனவே அவர் எந்த நிமிடமும் இப்போது வீடு திரும்பலாம். நீ அவரைச் சாலையில் சந்தித்திருக்கக் கூடுமே, இல்லையா? ஒரு வயதான மனிதன் கையில் ...."

"இல்லை. நான் யாரையும் காணவில்லை, சேல்லி சித்தி! அதிகாலையில் அந்தப் படகு கரை சேர்ந்தது. கரையில் நங்கூரமிட்டு நிற்கும் படகிலேயே எனது உடைமைகளை விட்டுவிட்டுவிட்டு நேரத்தைப் போக்க நினைத்து ஊரையும் அதன் பக்கத்திலுள்ள சிறிய கிராமங்களையும் கொஞ்ச நேரம் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அத்தனை அதிகாலையில் உங்களை வந்து தொந்தரவு செய்ய நான் விரும்பவில்லை. எனவே, நான் இங்கே நேரம் கழித்து வரும் சமயம், பின்பக்க வழியாக வந்தேன்."

"உனது உடைமைகளை யாரிடம் கொடுத்தாய்?"

"யாரிடமும் இல்லை."

"ஆனால், குழந்தாய்! அவைகள் திருடப்பட்டுவிடும்."

"நான் மறைத்து வைத்துள்ள இடத்திலிருந்து யாரும் திருட முடியாது" நான் கூறினேன்.

"நல்லது. அத்தனை அதிகாலையில் படகு வந்திருந்தால், பிறகு எங்கே நீ காலை உணவு உண்டாய்?"

சன்னமான ஐஸ் கட்டிகளின் மீது சறுக்குவது போல நான் உணர்ந்தேன். எனவே நான் கூறினேன்:

"படகின் மாலுமி நான் அங்கே நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கரைக்குப் போகும் முன் ஏதேனும் சாப்பிட்டுவிட்டு செல்லச் சொல்லி அறிவுறுத்தினார். எனவே அவரே என்னை உள்ளே கூட்டிச் சென்று அதிகாரிகள் சாப்பிடும் உணவகத்தில் எனக்குத் தேவையானதை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தார்."

6 / 9

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

7 / 9

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

8 / 9

நாவல் : ஹக்கில்பெர்ரிஃபின்னின் சாகசங்கள் (டாம் சாயரின் தோழன்) - 32

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

[illegible]

[illegible]

9 / 9